

«Якби Георгій був живий, він теж воював би»

Труну покрито двома полотнищами. Українським – синьо-жовтим – і грузинським – білим із червоними хрестами. Прапорами накривали Небесну сотню й тих, хто загинув на Сході. «Якби Георгій був живий, він теж воював би»... Через півтора десяти років після вбивства, в день Сорока мучеників 22 березня, Георгія Гонгадзе поховали на території церкви Миколи Набережного. Поруч із нею – кам'яний хрест у пам'ять про новомучеників. Тих, кого знищили Голодомором, розстріляли в підвалах ЧК, замордували в радянських таборах. На відкритті цього пам'ятника 1993-го Гія запалював тут поминальну свічку. Тепер біля підніжжя хреста – його могила.

На прощання прийшли сотні людей. Дружина покійного – Мирослава Гонгадзе з дочками Наною й Саломе, журналісти, Святослав Вакарчук, політики Володимир Стретович і Тарас Чорновіл, Ірина Геращенко, Юлія Тимошенко, Олександр Мороз, Мустафа Найєм, Сергій Лещенко.

Нагадаємо: Георгій Гонгадзе зник у Києві за загадкових обставин 16 вересня 2000 року. У листопаді того самого року в лісі в Київській області було виявлено обезголовлений труп. 2009-го в Київській області знайдено останки черепа, які, за заявою Генпрокуратури, належать Гонгадзе. Датою смерті журналіста вважається 17 вересня 2000 року. Виконавці злочину отримали тюремні терміни від 12 до 13 років. Колишній генерал Олексій Пукач засуджений до довічного ув'язнення.

Коли нарешті українці дізнаються всю правду про вбивство Гонгадзе, невідомо. Може, тому на прохання родини під час похоронної церемонії не було передбачено жодних виступів. Ані політиків,

ані світських осіб... Країна вкрай втомлена від масового цинічного піару на крові та людському горі.

«Ми не могли його поховати тому, що кримінальні справи не були закриті й частини тіла фігурували як речові докази. І тільки в січні цього року набрав чинності вирок Пукачу. Після цього вже запланували похорон Георгія», – пояснила адвокат Мирослави Гонгадзе Валентина Теличенко. Сльози близьких, рідних та друзів давно виплакані. Однак було б дивно, якби обійшлося без додаткових потрясінь, адже треба було окремо домовлятися, аби дозволили забрати для поховання й залишки черепа, бо «не можна, речовий доказ!»...

Удова вбитого журналіста подякувала Президенту України Петру Порошенку за увагу до пам'яті її чоловіка.

Про це вона написала на своїй сторінці у Facebook: «Дякую Президенту Порошенку за увагу до пам'яті

Георгія. Для мене символічно нині отримати нагороду Героя України, присвоєну Георгію посмертно ще 2005 року. Гія пишався б цим званням. Він багато разів казав мені й публічно, що готовий віддати життя за Україну. Я сказала Президенту: якби Гія був живий, він однозначно сьогодні був би на східному фронті. Георгій від початку 1990-х намагався донести до суспільства правду про гібридну війну Росії в Грузії, але тоді мало хто дослухався. Нині, на жаль, майже щодня ми ховаємо українських героїв. Вічна їм Пам'ять...».

Фото Миколи БІЛОКОПИТОВА.

